

Forfatter: Palladius, Peder

Titel: Peder Palladius' Danske Skrifter

Citation: Palladius, Peder: "Peder Palladius' Danske Skrifter", i Palladius, Peder: *Peder Palladius' Danske Skrifter*, udg. af Lis Jacobsen , H.H. Thiele, 1911-1926, s. 400. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-palladius03val-shoot-idm139651351505760.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Peder Palladius' Danske Skrifter

Tredie Paaske dag.

Collect.

OAlmectige Gud/ som altid forøger din Menighed met ny Christnis formerelse/ Vnde dine Tienere at beholde det Sacrament i leffuendet som de i Troen haffue vndfanget/ Ved vor Herre Iesum Christum/ som met dig/ etc.

401

Oc vnder tiden denne.

ALmectige Gud/ du som formedelst din Søns død/ gjorde Synden oc Døden til intet/ oc formedelst hans opstandelse/ igen førde wskyldighed oc det euige lifff/ paa det wi skulde forløsis af Dieffuelens vold/ oc leffue i dit Rige/ forlene oss at wi kunde tro saadant aff gantske hierte/ oc bliffue bestandige i denne tro/ altid prise oc tacke dig/ formedelst den samme din Søn Ihesum Christum vor Herre/ Amen.

Epistelen Actor. XIII. ||

PAulus sagde til løderne. I Mend/ kære Brødre/ i børn aff Abrahams slect/ oc de som frycte Gud iblant eder/ til eder er denne Saligheds ord send. Thi de som bo i Ierusalem oc deris Øffuerste/ effterdi de icke kende Denne/ ey heller Propheternis røst (som bliffue læsde alle Sabbather) da fuldkommede de dem met deris Dom. Oc alligeuel at de funde ingen døds Sag met hannem/ saa bade de dog at Pilatus vilde ihielsla hannem. Oc der de haffde fuldkommet alting/ som || er scteffuit om hannem/ da toge de hannem aff Træet/ oc lagde hannem i en Graff. Men Gud opuecte hannem fra de Døde/ oc hand obenbaredis mange dage/ faar dem/ som ginge met hannem op aff Galilea til Ierusalem/ huilcke som ere Vidne til Folcket. Oc wi forkynde eder ocsaa det løffte/ som skede til vore Fedre/ At Gud haffuer/ oss/ deris børn/ det fuldkommet/ I det hand opuecte Iesum.

Euangeli. Luce. XXIII.

DEr Disciplene de taledede om hannem/ da traadde || Ihesus selff/ mit iblant dem/ oc sagde til dem/ Fred vere met eder. Da forferdedis de oc frøctede sig/ oc mente/ at de saae en Aand. Oc hand sagde til dem/ Hui ere i saa forferdede? Oc hui komme saadanne tancker i 402 eders hierter? Seer mine Hender oc mine Føder/ Det er ieg selff/ Finder paa mig oc seer/ Thi en Aand haffuer icke Kød oc been/ som i see/ at ieg haffuer/ Oc som hand det sagde/ visde hand dem Hender og Føder. Oc der de end nu icke trode faar glæde oc forundrede sig || da sagde hand til dem/ Haffue i her noget at æde? Oc de lagde it stycke aff en stegt Fisk faar hannem oc hunnig kage/ oc hand tog det/ oc oed faar dem. Oc hand sagde til dem/ Det er den Tale/ som ieg sagde til eder/ der ieg end nu vaar hoss eder/ Thi det skal altsammen fuldkommis/ som er screffuit om mig i Mose Lou/ i Propheter oc vdi Psalmer/ Da oploed hand deris forstand/ at de forstode Scrifften/ oc sagde til dem/ Saa er det screffuit/ oc saa skulde Christus lide/ oc opstaa/ fra de || Døde tredie dag/ oc lade predicke i sit

Naffn/ Penitentze oc Syndernis forladelse/ iblant alle Folck/ oc begynde i Ierusalem. Oc i ere vidne til alt dette.